

Τα μυστήρια σπήλαια της Ελλάδος...

Το σπήλαιο της Πεντέλης:

Το σπήλαιο της Πεντέλης είναι ίσως το γνωστότερο από τα σπήλαια της Ελλάδας στα οποία λαμβάνουν χώρα παράξενα φαινόμενα λόγω του ότι βρίσκεται πολύ κοντά στην πόλη των Αθηνών. Το σπήλαιο ήταν ήδη γνωστό από την αρχαιότητα, από τότε που οι αρχαίοι Αθηναίοι έψαχναν το όρος της Πεντέλης για το παγκοσμίου φήμης πεντελικό μάρμαρο.

Το συγκεκριμένο σπήλαιο αποτέλεσε κατά την αρχαιότητα ιερό του Πανός και των νυμφών. Αυτό συνεπάγεται πως οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν πως στην περιοχή εμφανιζόταν ο τραγόμορφος θεός και οι ακόλουθοί του, καθώς και οι νύμφες.

Στα Βυζαντινά χρόνια αποτέλεσε πουχαστήριο Χριστιανών μοναχών, ενώ αργότερα χτίστηκαν κοντά στην είσοδό του δύο εκκλησιάκια, όπως συννηζόταν εκείνη την εποχή να γίνεται στα μέρη όπου κάποτε υπήρχαν αρχαίοι ναοί και ιερά. Υπήρχαν δε αναφορές και για ανθρώπους οι οποίοι εξαφανίζονταν στο σπήλαιο εκείνο. Αργότερα το σπήλαιο χρησιμοποιήθηκε από τον περιβόητο λήσταρχο Νταβέλη ο οποίος, καθώς λέγεται, είχε βρει κρυφές διόδους που τον οδηγούσαν σε διάφορα σημεία του λεκανοπεδίου.

Στην σύγχρονη εποχή, το μεγαλύτερο μέρος τους σπηλαίου έχει σφραγιστεί και, ως εκ τούτου είναι απρόσιτο στον ερευνητή ενώ κοντά στο σπήλαιο βρίσκονται στρατιωτικές εγκαταστάσεις. Υπάρχουν επίσης αναφορές για εμφανίσεις περιέργων όντων

τόσο μέσα, όσο και έξω από το σπήλαιο ενώ άλλοι αναφέρουν εμφάνιση εξωγήινων. Το σπήλαιο της Πεντέλης λοιπόν είναι ίσως το πιο παράξενο σπήλαιο ολόκληρης της Αττικής.

Οι σπηλιές του Ταΰγετου:

Τα σπήλαια που βρίσκονται στον Ταΰγετο αποτελούν ένα ακόμα παράδειγμα παράξενων σπηλαίων. Στην αρχαιότητα πιστευόταν πως εκεί κατοικούσε η κατώτερη θεότητα Ταΰγην ενώ, από αρχαιολογικές έρευνες έχουν βρεθεί στην περιοχή αναθήματα που χρονολογούνται στην Μυκηναϊκή εποχή.

Το πλούσιο μυθολογικό υπόβαθρο σε συνδυασμό τόσο με το πυραμιδοειδές σχήμα του όρους, όσο και με την μυστηριώδη εξαφάνιση του καθηγητή Λιαντίνη μέσα σε ένα από αυτά, οδήγησαν στο να λεχθούν πολλά πράγματα για την περιοχή, ως και το ότι εκεί υπάρχουν πύλες που οδηγούν σε άλλους κόσμους ή σε άλλες διαστάσεις...

Τα σπήλαια του Τσούτσουρα:

Ο Τσούτσουρας, μία παραθαλάσσια περιοχή της νότιας Κρήτης που βρίσκεται νότια από τα Αστερούσια Όρη είναι ένα χωριό κοντά στο οποίο βρίσκονται σπηλιές – άλλες με χερσαίες και άλλες με θαλάσσιες εισόδους – στις οποίες λέγεται ότι συμβαίνουν παράξενα φαινόμενα.

Τα σπήλαια αυτά ήταν κατά την αρχαιότητα αφιε-

ρωμένα στην θεότητα Ειλειθυία που ήταν η θεά της γονιμότητας. Κάποια άλλα σπήλαια της περιοχής σχετίζονται με τον μύθο του Ραδάμανθου, του γιου του Διός, ο οποίος μπαινόβγαине στα σπήλαια αυτά με τα νοοκίνητα ιπτάμενα πλοία του.

Η περιοχή του Τσούτσουρα δεν έγινε αντικείμενο έρευνας μέχρι και τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο. Κατά την διάρκεια της γερμανικής κατοχής, υπήρξε κάποια αντιπαράθεση μεταξύ Ιταλίας και Γερμανίας για το ποια θα έχει τον έλεγχο της περιοχής. Οι Γερμανοί έκαναν έρευνες στην περιοχή, έχτισαν μία ναζιστική βάση μέσα σε κάποια απ' τις σπηλιές και σκότωσαν μεγάλο ποσοστό των ντόπιων κατοίκων – που ίσως είχαν δει πράγματα.

Μετά τον πόλεμο, κατά τον ερευνητή Ι. Φουράκη, έγιναν έρευνες των Αμερικάνων στην περιοχή κατά την δεκαετία του 1960, ενώ οι είσοδοι κλείστηκαν με τοιμέντο μετά το τέλος των ερευνών κι αφού πάρθηκαν από μέσα κάποια πράγματα. Το θέμα του σπηλαίου αυτού ξαναέγινε γνωστό από την τηλεοπτική εκπομπή «Οι Πύλες του Ανεξήγητου», όταν κάποιος Κρητικός, αφού μπήκε στα σπήλαια και είδε, καθώς ανέφερε, αρχαία αντικείμενα εξοπλισμένα με υψηλή τεχνολογία, καταδικάστηκε σε ισόβια φυλάκιση με την κατηγορία της αρχαιοκαπηλίας.

Οι έρευνες που ακολούθησαν και ιδιαίτερα μία που έγινε σε μία θαλάσσια σπηλιά και στην οποία παρατηρήθηκαν διαταραχές στην ροή του χρόνου, έκαναν μέσα σε μία δεκαετία το σπήλαιο αυτό ένα από τα γνωστότερα σπήλαια σε όλη την Ελλάδα.

ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ ΚΑΙ Η ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΤΟΥ

Η εξαιρετική ακουστική για την οποία το Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου είναι διάσημο, οφείλεται στα πέτρινα εδωλιά του, καθώς το σχήμα και η διάταξη τους είναι ιδανικά για το φιλτράρισμα των θορύβων χαμηλής συχνότητας, καταδεικνύει έρευνα Αμερικανών επιστημόνων. Το Θέατρο της Επιδαύρου κατασκευάστηκε τον 4ο π.Χ. αιώνα και ήρθε ξανά στο φως το 1881. Δημιουργήθηκε με την κλασική ημικυκλική μορφή του ελληνικού αμφιθεάτρου, το οποίο αρχικά είχε 34 σειρές καθισμάτων στις οποίες οι Ρωμαίοι πρόσθεσαν ακόμα 21.

Στον 1ο π.Χ αιώνα, ο Ρωμαίος αρχιτέκτονας Βιτρούβιος ανέφερε ότι οι προκάτοχοί του γνώριζαν πολύ καλά πως να σχεδιάσουν το θέατρο, για να τονίσουν την ανθρώπινη φωνή: «Με

τους κανόνες των μαθηματικών και με την επιστήμη της αρμονίας» για να ακούγονται καθαρότερα οι φωνές των ηθοποιών.

Προγενέστεροι συγγραφείς ανέφεραν ότι η άριστη ακουστική του θεάτρου μπορεί να οφείλεται στην επικρατούσα κατεύθυνση του αέρα, που φυσά κυρίως από το στάδιο προς το ακροατήριο. Κι ακόμη ότι μπορεί να οφείλεται στο ελληνικό θέατρο, αυτό καθαυτό, εξαιτίας των λεκτικών του ρυθμών ή στη χρήση μασκών που λειτουργούσαν ως μεγάφωνα.

Εν τούτοις, δεν πρόκειται για πειστικές εξηγήσεις δεδομένου ότι στις σύγχρονες παραστάσεις οι ηθοποιοί μπορούν να ακουστούν εξίσου εξαιρετικά, ακόμη και μια απάνεμη μέρα. Ας σημειωθεί ότι η ομιλία κάποιου που

βρίσκεται στη σκηνή του ακούγεται πεντακάθαρα στις τελευταίες θέσεις σε απόσταση 60 μέτρων.

Ο Νίκο Νεκλέρκ και η Σίντι Ντεκίτζερ του Ινστιτούτου Τεχνολογίας της Τζόρτζια, οι οποίοι είχαν ήδη μελετήσει την ακουστική σε αρχαία θέατρα των Μάγια στο Μεξικό, αποφάσισαν να διερευνήσουν τη θαυμάσια ακουστική της Επιδαύρου. Όπως αναφέρει το Nature, οι υπολογισμοί τους έδειξαν ότι το φαινόμενο οφείλεται στην εκμετάλλευση της σύνθετης ακουστικής φυσικής.

Οι κλιμακωτές θέσεις του θεάτρου λειτουργούν ως ηχητικό φίλτρο, καθώς το σχήμα τους είναι ιδανικό για να καταστέλλει τους ήχους χαμηλής συχνότητας, κύριο συστατικό του θορύβου. Η διάταξη των θέσεων φιλτράρει

τις συχνότητες κάτω από 500 Hertz, όπως το μурμουρίσμα του κοινού και το θρόισμα των φύλλων. Η εξασθένιση των χαμηλών συχνοτήτων επιτρέπει να ακούγονται εντονότερες οι φωνές των ηθοποιών, που αποτελούνται κυρίως από υψηλές συχνότητες. Η αφαίρεση των χαμηλών τόνων από τις φωνές δεν δημιουργεί πρόβλημα, καθώς ο ανθρώπινος εγκέφαλος μπορεί να συμπληρώνει τις συχνότητες που λείπουν. Πρόκειται για ένα φαινόμενο που αξιοποιείται σε πχεία μικρού όγκου, τα οποία ακούγονται σαν να είναι πολύ μεγαλύτερα.

Οι ερευνητές υποστηρίζουν ότι τα συμπεράσματά τους για το Θέατρο της Επιδαύρου θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν στον σχεδιασμό σταδίων με καλύτερη, φυσική ακουστική.